

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název: Kořeny studené války / The origins of the Cold war

Autorka: Aneta Kostková

Vedoucí: Mgr. Martin Štefek, Ph.D.

Bakalářská práce Anety Kostkové je strukturována do třinácti kapitol, obsahuje 59 tiskových stran.

V úvodu autorka představuje cíl, časové ohraničení a stěžejní sekundární zdroje. Následně v první kapitole pojednává o své teoretické perspektivě – kořeny studené války hodlá vykládat pomocí tzv. historického realismu. Pomocí učebnic Petra Druláka, Pavla Barši a Ondřeje Císaře popisuje danou tradici (absentují však originální práce příslušníků této tradice), ovšem nevysvětluje, jak ji ve svém zkoumání zužitkuje. Následující kapitoly jsou chronologickým popisem vývoje mezinárodního systému a vztahu mocností po konci první světové války. Autorka zde čerpá převážně ze sekundární literatury (zejm. z dějin P. Johnsona, P. Kennedyho, A. Browna, H. Kissingera, V. Nálevky) a memoárů (W. Churchilla a H. Trumana). Není ovšem jasné, podle kterého kritéria byly zdroje vybrány. Cizojazyčné zdroje využila v menší míře. Citovány jsou některé dokumenty (např. Kennanův „Dlouhý telegram“ či Trumanův parlamentní projev z března 1947). Delší citace jsou však redundantní vzhledem k tomu, že po nich nenásleduje analýza.

Autorka předložila práci, jež má převážně deskriptivní charakter. V závěru uvádí: *„Záměrem naší bakalářské práce bylo odhalit kořeny studené války, sledovat jejich vývoj až k propuknutí konfliktu z hlediska historického realismu.“* (s. 48) Teoretická perspektiva však není v textu dobře patrná.

V hodnocení práce se však musí promítnout následující formální nedostatky, o nichž jsem ovšem autorku informoval již před odevzdáním rukopisu:

1) Práce je stylisticky nevyrovnaná.

2) V textu je použito dvou podob bibliografických odkazů (HROCH, Miroslav. Úvod do studia dějepisu, str. 88, 1985; Vladimír Nálevka, Světová politika ve 20. století, str. 7–9, 2000).

3) Seznam použité literatury má být seřazen abecedně.

4) Na více místech práce se setkáváme s textem, který je ozdrojován jako parafráze (tj. bez uvozovek), nicméně za parafrázi být považován nemůže. Uvádím zde několik příkladů:

a) Strana 19 BP:

Většina odvetných opatření proti Německu – hospodářských, vojenských i politických – byla založena na tvrzení, že za celou válečnou vřavu může výhradně Německo.

Strana 256 z Kissingera:

Většina odvetných opatření Smlouvy proti Německu – hospodářských, vojenských a politických – bylo založeno na tvrzení, že za celý válečný požár mohlo výhradně Německo.

Zde se domnívám, že vypuštění jednoho slova, jedné spojky a oprava chyby („založena“ místo „založeno“) není přípustnou formou parafráze.

b) Strana 46 BP:

V březnu roku 1947 vyhlásil americký prezident záměr, který se stal známý jako Trumanova doktrína. Zvláštní pozornost věnoval Řecku a Turecku (na něhož si Stalin činil teritoriální nárok).

Strana 202 z Browna:

V březnu 1947 vyhlásil americký prezident záměr, který se stal známý jako Trumanova doktrína. Zvláštní pozornost věnoval Řecku (jež se zmítalo v občanské válce) a Turecku (na něž si dělal teritoriální nároky Stalin).

Vynechání „roku“, textu v závorce a stylistická úprava („činil“ místo „dělal“) opět není přípustnou formou parafráze.

c) Strana 11 BP:

Tato Wilsonova představa předpokládala usmíření a překonání rozdílů mezi vítězi a poraženými.

Strana 8 z Nálevky:

Tato Wilsonova idea poněkud naivně předpokládala usmíření a překonání rozdílů mezi vítězi a poraženými.

Podobných hraničních příkladů je v práci více (viz např. odkazy č. 17, 18, 26, 27, 44).

Pochopitelně není v silách vedoucího překontrolovat všechny odkazy. Výše uvedené příklady však poukazují na skutečnost, že si autorka ulehčila práci. V konání neshledávám zlý úmysl (autorka vždy uvádí pramen), nýbrž autorskou nevyspělost.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení mezi stupni „dobře“ a „neprospěla“ (3–4).

V Praze dne 10. 6. 2020

Martin Štefek